

GONIEC BIAŁOSTOCKI

10
groszy

Rok I. Białystok, środa 12 lutego 1936 r. № 39.

Zaczyna się Zaciekły atak Abisyńczyków załamał się w ogniu kulomiotów

Na Dalekim Wschodzie zaczyna się ruch — w całym tego słowa znaczeniu.

Japonia, opanowawszy część terenów chińskich, wykorzystawszy klęskę wojujących generalów chińskich, zdobywszy wpływy w Mongolji i Mandżurji — rozpoczyna grę na większą skalę i w imię hasła „Azja dla azjatów” szykuje się do otwartej walki z Sowietami.

Według ostatnich depech sytuacja na Dalekim Wschodzie wchodzi w fazę stanu zapalnego. Przygotowania wojenne obu stron: Japonji i Sowietów — wskazują, że starcie zbrojne jest nieuniknione.

Oto wzduż granicy mandżurskiej Sowiety usunęły już ludność cywilną w obręb pasy o szerokości 50 kilometrów.

Na pograniczu budują Sowiety drogi samochodowe, strategiczne linie kolejowe i koszary dla wojsk.

Do robót tych ściągnięto tysiące robotników z całej Syberji. Przez Chabarowsk (na Amurze) przechodzą znaczne transporty wojsk, a miasto to czyni wrażenie obozu wojennego.

Bawiający obecnie w Paryżu „czerny marszałek” Tuchaczewski niezawodnie musi fachowo informować kolegów francuskich o zamiarach sowieckich na Wschodzie.

Strona przeciwna również szykuje się do walki. Transporty wojsk japońskich i mandżurskich dążą w stronę Mongolji zewnątrzniej i sowieckiej Syberji. Na Sachalinie odbywa się koncentracja wojsk japońskich i gromadzi się zapasy amunicji.

Emigranci rosyjscy, t. zw. białogwardziści organizują się do walki z Sowietami pod wodzą głośnego atamana Siemionowa, który nie od dziś pozostaje na usługach i żołdziej Japonji. Ataman wydaje orędzia, wzywające wszystkich Rosjan zdolnych do noszenia broni, aby stanęli do walki z władzą sowiecką.

Tyle wiadomości z szykującej się frontu japońsko-sowieckiego.

Jeinocześnie z temi wiadomościami nadechodzą alarmy z Ameryki. Przewodniczący komisji spraw zagranicznych senator Pittman wygłosił mowę, która wyraźnie demaskuje politykę Japonji.

W mowie tej użył on ostrych słów, taklę oto treści:

„Japonja zamierza zamknąć w Chinach drzwi przed Ameryką nawet gdyby wykonanie tego zamiaru wymagało wojny”.

Wiadomo — czem to pachnie. Odpowiadając na cnuccję japońskiego admirała Takasanz, które brzmiało:

„O ile Stany Zjednoczone nie wyrzekną się polityki morskiej, zmierzającej do ekspansji i obrony handlu Stanów Zjednoczonych, Japonja byłaby zmuszona do rozszerzenia promienia działalności swej Floty do Nowej Gwinea i wysp Celebes i Borneo”.
senator Pittman oświadczył, że: „nigdy w historii dyplomatycznej nowych czasów nie było wypowiedziane tak niedyplomatycznie, aroganckie i pełne impertynencji oświadczenie, przez człowieka, zajmującego tak wysokie stanowisko”.

Od lyczka — do rzemyczka. O wymiany słów — do wymiany gazów itd. Słowem: zaczyna się.

Według doniesień włoskich, poza ożywioną działalnością lotnictwa na froncie północnym i powołaniem posuwaniu się na zachodnim krańcu południowego frontu, znaczących działań wojennych na obu frontach w ostatnich dniach nie zanotowano.

Korespondenci angielscy donoszą natomiast, że wojska rasa Sejuna atakowały wczoraj pozycje włoskie dokola Makalle. Wojsownicy abisyńscy mieli naciierać pomimo oguła z dział włoskich, przedarli się nawet poza linję tego ognia, ale trafili wówczas na zasieki z drutów kolczastych, gdzie zostali zdiesiątkowani przez karabiny maszynowe.

BEZ WODY I ŻYWNOSCI
Pisma włoskie przepelnione są opisami ostatniego natarcia armji gen. Grazianego na froncie południowym z Dolo do Negell. Korespondenci stwierdzają, że tylko dzięki prawdziwie ofiarnemu wyrzeczeniu się przez żołnierza włoskiego normalnego zaopatrzenia w żywność i wodę, dzięki zrezygnowaniu z myślenia o przetrwaniu na krótko, zachowania szczerzej poręki wody do gaszenia pragnienia i to tylko częściowo — można było walczyć na tak kryzysowym marszu.

STRATY WŁOSKIE
Włoskie Ministerstwo Wojny ogłosiło oficjalną listę strat włoskich od wybuchu woj-

Ameryka prouduje neutralność

NOWY JORK, (ATE). Przewodniczący komisji spraw zagranicznych senator Pittman oświadczył, że natława o neutralności obecnie obowiązująca będzie przedłużona na rok — oznacza to, że wywóz surowców a w tej liczbie nafty do Włoch i Abisynji będzie dopuszczony w dotychczasowych granicach.

Bezrobotni szturmuja do piekarni

WIEDEN — (ATE) — Z Aten donoszą: Na wyspie Mytilene doszło wczoraj do gwałtownych rozruchów. Tłum bezrobotnych przypuścił szturm do piekarni i spłondrował je. Polęca była zmuszona do użycia broni. Wywiązała się gwałtowna strzelanina. Policjanci, stoczeni przez wielki tłum bezrobot-

Liczba aptek i składów aptecznych maleje

Departament Służby Zdrowia Ministerstwa Opieki Społecznej sporządził spis aptek i składów aptecznych istniejących na terenie całego kraju. Liczba aptek i składów aptecznych stale maleje. W porównaniu do roku 1933 zmniejszyła się o 30 proc. Obecnie na terenie całego kraju istnieje 2200 aptek i 2208 składów aptecznych. (K)

Doniosła ulga dla kupiectwa

Na warsztacie prac Ministerstwa Skarbu znajduje się projekt niezwykle doniosłej dla kupiectwa noweli do ustawy o podatku przemysłowym Nowela ta wprowadzi na wydatną ulgę przy wykupie świadczeń przemysłowych dla przedsiębiorstw. Dotąd za patenty musiano pła-

Zula Pogorzelska nie żyje

Wczoraj o godz. 8-iej rano zmarła w klinice uniwersyteckiej w Wilnie znakomita artystka scen rewjowych Zula Pogorzelska.

S. p. Zofja (Zula) Pogorzelska była córką niezjącego już lekarza, zamieszkałego ostatnio w Łodzi. Gimnazjum skończyła w Sewastopolu, gdzie ojciec jej praktykował przez szereg lat. Po powrocie do kraju rozpoczęła występy najpierw w r. 1920 w „Qui Pro Quo” poczem występowała w innych teatrach rew-

ny. Straty te wynoszą 844 zabitych. Z tych 427 poległo w walkach, 396 zmarło w służbie lub z chorób, 4 z powodu ran, a 17 zaginęło. Przeszło połowa tych zabitych przypada na słyczeń: z tego poległo 341 w bitwach, 4 zmarło z ran a 92 z chorób.

Na froncie somalijskim poległo w ostatnim miesiącu trzech oficerów i dziesięciu podoficerów, żołnierzy i milicjanów faszystowskich.

Na froncie erytryjskim poległo 24 oficerów, 24 podoficerów, 30 żołnierzy i 250 milicjanów.

Niemcy w gorączce zbrojeń straszowy gaz. Śmierć 4 uczonych

Gazety włoskie otrzymały wiadomość z Niemiec, że wynaleziono tam nowy gaz trujący, który w skutkach przewyższa wszystkie gazy trujące dotychczas wynalezione.

Gas ten posiada właściwość niszczenia filarów ochronnych w maskach przeciwgazowych.

Jego straszliwym działaniem operują się jedynie maski gazowe zrobione ze srebra.

Atle ponieważ koszt srebrnej maski gazowej wynosi kilka tysięcy złotych, nie można było zaopatrzyć w nie całej ludności napa-

Ekspertyz dokonywane nad nowo wynalezionym gazem przypuściło życie już czterech uczonych, a mianowicie Paeherr, Otermiller, Erlich i Scharschmidt.

Prasa niemiecka podała, że zmarli oni na skutek choroby.

Bezrobotni szturmuja do piekarni

WIEDEN — (ATE) — Z Aten donoszą: Na wyspie Mytilene doszło wczoraj do gwałtownych rozruchów. Tłum bezrobotnych przypuścił szturm do piekarni i spłondrował je. Polęca była zmuszona do użycia broni. Wywiązała się gwałtowna strzelanina. Policjanci, stoczeni przez wielki tłum bezrobot-

Liczba aptek i składów aptecznych maleje

Departament Służby Zdrowia Ministerstwa Opieki Społecznej sporządził spis aptek i składów aptecznych istniejących na terenie całego kraju. Liczba aptek i składów aptecznych stale maleje. W porównaniu do roku 1933 zmniejszyła się o 30 proc. Obecnie na terenie całego kraju istnieje 2200 aptek i 2208 składów aptecznych. (K)

Doniosła ulga dla kupiectwa

Na warsztacie prac Ministerstwa Skarbu znajduje się projekt niezwykle doniosłej dla kupiectwa noweli do ustawy o podatku przemysłowym Nowela ta wprowadzi na wydatną ulgę przy wykupie świadczeń przemysłowych dla przedsiębiorstw. Dotąd za patenty musiano pła-

Zula Pogorzelska nie żyje

Wczoraj o godz. 8-iej rano zmarła w klinice uniwersyteckiej w Wilnie znakomita artystka scen rewjowych Zula Pogorzelska.

S. p. Zofja (Zula) Pogorzelska była córką niezjącego już lekarza, zamieszkałego ostatnio w Łodzi. Gimnazjum skończyła w Sewastopolu, gdzie ojciec jej praktykował przez szereg lat. Po powrocie do kraju rozpoczęła występy najpierw w r. 1920 w „Qui Pro Quo” poczem występowała w innych teatrach rew-

Prace Sejmu i Senatu

Wczoraj w pracach izb ustawodawczych nastąpiła przerwa. Wobec zakończenia obrad komisji budżetowej Sejmu nad preliminarzem budżetowym na r. 1936-37, spodziewać się należy w najbliższym czasie rozpoczęcia debaty na plenum. Możliwe, że debaty te rozpoczną się pod koniec bieżącego tygodnia lub na początku przyszłego. Prace Sejmu nad budżetem po-

trwają około tygodnia.

Dziś wznawia swe prace komisja budżetowa Senatu i debatować będzie nad preliminarzem Ministerstwa Opieki Społecznej. Również i dziś kontynuować będzie swe prace komisja administracyjno-sanitarna Sejmu nad projektem ustawy o pragmatyce służbowej pracowników samorządowych.

Polowania dyplomatyczne

W tych dniach rozpocznie się w Polsce sezon polowań dyplomatycznych w puszczy Białowieskiej. W dn. 11 czerl dzis przyjeżdża

do Warszawy komisarz sprawiedliwości rzeszy niemieckiej, dr. Frank, który w charakterze prezesa akademji prawa niemieckiego wystąpi z odczytem publicznym.

W związku z przyjazdem dr. Franka rozpoczną się 14 b. m. w puszczy Białowieskiej polowania dyplomatyczne. Prócz dr. Franka w polowaniu weźmie udział premier pruski Goering i prezydent senatu W. M. Gdańska Greiser. Udział premiera Goeringa w polowaniu ma nosić charakter prywatny.

Pierwsza seria polowań, w której prócz niemieckich gości wezmą udział niektórzy akredytowani w Warszawie dyplomaci, będzie trwać do 15 b. m. włącznie.

W niedzielę 16 b. m. nastąpi przerwa w polowaniu, przyczem niektórzy uczestnicy opuszczą tereny łowieckie.

Dnia 17 b. m. rozpocznie się druga seria polowań, która potrwa również 2 dni do 18 b. m. włącznie. Do uczestnictwa w drugiej serii polowań został zaproszony ambasador Francji w Warszawie, p. Noel.

Orkan

LONDYN — (ATE) — Wczoraj nad Anglią południową przeszedł orkan o niezwykle gwałtownej sile. Burza szalała z nie mniejszą gwałtownością dzis w godzinach rannych. Według dotychczasowych wiadomości 10 osób poniosło śmierć. Żegluga na kanale La Manche została częściowo wstrzymana. Wielkie parowce nie mogły zawinąć do portów.

Pomnik

Figura pomnika Wojciecha Bogusławskiego, twórcy teatru polskiego, podług modelu prof. Szczepkowskiego, jest już odlana.

Utwarcie rad osacji w Nowogrodzku

Naskutek decyzji Głównej Komendy PP komendy policyjne, w większych ośrodkach otrzymają własne radiostacje nadawcze dla podawania komunikatów

policyjnych o zaginięciach, poszukiwaniach przestępców, ostrzeżeniach i t. p. Pierwsza taka radiostacja otwarta została w ostatnich dniach w Nowogrodzku. (K)

Kiwawa bejka na odczynie

Fretegent ranony krzesłem

W niedzielę ubiegłą w Dąbrowie Górniczej miał się odbyć w miejscowym „Domu Ludowym” odczyt urządzony staraniem Ligi Ochrony Praw Człowieka, przyczem omawiane miały być sprawy faszyzmu w Europie, jak również sprawa żydowska.

Śmierć dr. medycyny w wianse

Noey uh. przy ul. Żelaznej 18 (Chmlewa 73b) w domu inżynierów PKP, zdarzył się tragiczny wypadek. W lokalu inż. Antoniego Mieczysława Zawadzkiego, urzędnika PKP, sublokatora 20-letnia Aurelja Guderska, dr. med., udała się do pokoju kąpielowego, celem wykupania się. Około północy, gdy w pokoju kąpielowym nie było słychać żadnych szmerów, zanępkojona służąca zawładoniła właściciela mieszkania. Ponieważ na usłnie dobiłanie nikt nie odpowiadał, niezwłocznie wywołano drzwi. Dr. G. znaleziono w wannie bez oznak życia.

Nowa ankieta o ruderach

Organizacje lokatorskie zamierzają rozpisac nową ankietę wśród mieszkańców stolicy w sprawie bezpieczeństwa budowlanego. Ponieważ ostatnie katastrofy budowlane wykazały, iż niejednokrotnie można było zapobiec tragicznym wypadkom gdyby nie lek-

cważono ostrzeżeń lokatorskich. Ankieta ta będzie rozślana w ilości kilkuset egzemplarzy szczególnie do mieszkańców domów na przedmieściach i w dzielnicach zaniedbanych. (K)

Ucieczka czterech aresztantów

Centrala straży śledczej rozesała listy goście za 4 aresztantami, którzy w zuchwały sposób uciekli z Zakładu Karnego w Szamotułach na Pomorzu. W więzieniu szamotulskim odsiadywali karę za liczne włamania: Wacław Walkowiak, Józef Soltysiak, Józef

Śledziński i Bolesław Fita. Są to specjaliści od włamań i prucia kas. Toteż aresztantom nie przedstawiało wiele trudności usunąć kraty i wydostać się na wolność.

Za zbiegłymi kaszuzami wszczęto energiczne poszukiwania. (K)

Kolczyki z brylanta i

Niejaką H. Najmanową z Kaluszyzna szczerpilo na ulicy 2 męczyzmy, proponując okazyjnie kupno drogich kolczyków a brylantami. Wzięwszy 50 złotych nieznanymi oddalił się z tem, że wrócić z większą partją kosztowności. Jednak nie wrócił.

Pokazano się że brylanty są fałszywe. Najmanowa poskarżyła się w komisariacie.

Gielda pieniężna

Obroty dewizami średnie tendencja dla dewiz niejednorodna. Banknoty dolarowe w obrotach prywatnych 5,21 i trzy czwarte; rubel złoty 4,79; dolar złoty 9,02 i trzy czwarte; rubel srebrny 1,40; 100 kopiejek w bilonie rosyjskim 0,66; gram czystego złota 5,9244. W obrotach prywatnych marki niem. (bankn.) 150,50. W obrotach prywatnych funty ang. (bankn.) 26,27.

Młodzież wyższych uczelni walczy w dalszym ciągu o obniżkę czesnego...

Akcjam łodzięży na uczelniach wyższych w kierunku obniżenia opłat trwa w dalszym ciągu.

W dniu wczorajszym przyjdium „Bratniej Pomocy” Politechniki Warszawskiej oraz Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego wypłaty nowe pi-

sma do p. Ministra Świątosławskiego, w których domagają się obniżenia czesnego najnziej o 50 procent. Młodzież podnosi, że zapowiedziana przez p. Ministra 25 procentowa obniżka nie przy czyni się do całkowitego rozwiązania nader ciężkiego położenia młodzieży.

herbaty lub mleka bezpłatnie, lub przynajmniej po cenie 2 do 5 gr.

Także ilość koszuw z węglem, znajdujących się na miejscach publicznych jest za mała. Należy ilość tę znacznie powiększyć i zarządzić należyte ich rozstawienie nawet w najdalszych punktach miasta.

Na uboższa ludność i hce się ogrzać

Mrozy są coraz większe i stają się udręka najbardziej uboższej ludności. Olbryzmie rzęszce biedaków zwracają się za naszym pośrednictwem do Zarządu Miejskiego, by użył strasznej ich doli przez otwarcie kilkudziesięciu punktów żywnościowych w miejscu, gdzie by biedota mogła otrzymać szklankę

Red. A. Faranowski skazany na areszt

Sąd okręgowy w Białymstoku, w osobie p. sędziego Krasickiego rozpatrywał w dniu wczorajszym 3 sprawy karno-prasowe przeciwko redaktorowi „Echa Białostockiego“ Ant. Faranowskiemu, oskarżonemu we wszystkich tych sprawach z art. 255 K.K., t.j. o zniesławienie w druku.

W pierwszej sprawie red. Faranowski odpowiedział przed Sądem za zamieszczenie w swym piśmie artykułów, w których pomówił Izbę Rzemieśniczą w Białymstoku o nie właściwe załatwianie patentów i stronniczość. Po przesłuchaniu części świadków Sąd sprawę przerwał do piątku celem uzupełnienia materiału dowodowego.

W sprawie drugiej p. Faranowski oskarżony został przez kilku pocztowców, którym w feljetonie p. n. „Oriem piórem“ zarzucił, że biorąc udział w delegacji na uroczystościach pogrzebowych w maju ub. roku w Warszawie, niewłaściwie się zachował. Ponieważ red. Faranowski nie przeprowadził dowodu prawdy, Sąd skazał go na 2 tygodnie aresztu oraz 100 zł. grzywny.

Wreszcie na wokandę wpłynęła trzecia sprawa, dotychczas niejednokrotnie już odroczone. Oskarżycielem w tej sprawie był Szloma Fin, któremu p. Faranowski we wzmiance swego pisma zarzucił, że stosuje metody Czarnej-ręki. P. Faranowski pisał, opierał się na skardze, złożonej przeciwko p. Finowi do Urzędu Prokuratorskiego. Ponieważ jednak p. Fin niewinny został z tego zarzutu prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego, Sąd — biorąc pod uwagę okoliczności łagodzące — skazał p. Faranowskiego na 7 dni aresztu i 10 zł. grzywny, przyczem w tym wypadku kara pozbawienia wolności została skazanemu zawieszona.

Nieszczęśliwy wypadek

Wczoraj wieczorem niejaka Kalinowska Katarzyna, kiedy schodziła z chodnika na jezdnię przy ul. Kupieckiej, upadła tak nieszczęśliwie, że złamała sobie prawą nogę. Pierwszej pomocy udzielono jej w szpitalu żydowskim i pozostawiono na kuracji.

Z życia Stow. Mieszk. Przedmieść

W lokalu własnym przy Rynku Kościuszki 1, odbyło się zebranie zarządu Stowarzyszenia Mieszkańców Przedmieść przy udziale delegatów poszczególnych dzielnic.

Na zebraniu tem omawiano cały szereg spraw kulturalno-oświatowych, gospodarczych i t. p. M. in. postanowiono ubiegać się o podział miasta na większą ilość rejonów kominarskich.

Pożar

Dzisiejszej nocy, około godz. 3-ej wskutek wadliwego urządzenia przewodów kominowych, wybuchł pożar w mieszkaniu Pejsacha Grunsztejna, przy Rynku Kościuszki 11.

Na miejsce przybyła miejska straż ogniowa, która ogień w szybkim czasie ugasła. Straty nieznaczące.

Kradzież koni

W nocy na 10 bm. na szkodę Józefa Bednarskiego mieszk. wsi Skarkiszki, gm. Krasnowo, nieznanymi sprawcy skradli z niezamkniętego chlewa parę koni, wart. 350 zł.

1000 słów

po francusku

po niemiecku

po angielsku

po włosku

gwarantuje: możność rozmówienia się tymi językami; czytanie gazet i książek; całkowite rozumienie wersji filmowych.

A wszystko to zdobywa się bez pomocy nauczyciela w 40 godzin, zawiązując najpopularniejszemu podręcznikowi-samouczkowi

p. t. **1000 słów**, który każdy może nabyć na dogodnych splatach po zł. 6 miesięcznie.

112 zeszytów = 40 godzin = 1000 słów!

W 40 godzin po francusku, niemiecku, angielsku i włosku.

Cena zł. 18.

Cena zł. 18.

KSIEGARNIA WYDAWNICZA

Trzaska, Evert i Michalski

w Warszawie

Biuro Zleceń w Białymstoku, ul. Kilińskiego 25

W dwudziestolecie gigantycznych zmagania na polu bitew po raz pierwszy została odtworzona

W I E L K A W O J N A

1914 — 1918

na podstawie najnowszych źródeł i dokumentów pod redakcją prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego

Dra JANA DĄBROWSKIEGO

Całość obejmie około 12 zeszytów

w cenie zł. 5.50 za zeszyt ukazujący się raz w miesiącu

KSIEGARNIA WYDAWNICZA

TRZASKA, EVERT i MICHALSKI

w Warszawie

Biuro Zleceń Białystok, Kilińskiego 25

Goniec Białostocki wychodzi każdego dnia wieczorem o godzinie 7.30 i zawiera wszystkie aktualne wiadomości z tego samego dnia.

Zadajcie Gońca Białostockiego we wszystkich kioskach oraz u sprz. dawców ulicznych.

Z DNIA

„PRASA REWOLWEROWA“

Sąd dziennikarski w motywach wyroku w sprawie spoliczkowania p. Lucjana Śluckiego przez dziennikarza p. Szejtę Sapirę, użył terminu: „prasa rewolwerowa“

Rzecz prosta, że tak poważny organ jakim jest Sąd Dziennikarski nie mógł użyć terminu dosadniejszego.

My jednak wyręczymy Trybunał Dziennikarski i tę tak zwaną prasę nazwiemy całkiem po innemu, mianowicie, że jest to „cloaca maxima“!

O tem zaś, że władza toleruje prasę kloaczną, pisaliśmy na łamach „Gońca“ i poddaliśmy myśl tej władzy ażeby raz nareszci przestała być tolerancyjną.

Okazuje się, że mieliśmy słusność. Potwierdził to Sąd Dziennikarski, mówiąc w motywach wyroku, że „wobec niezwyklej pobłażliwości czynnika administracyjnego i ogółu społeczeństwa dla t.zw. prasy rewolwerowej, żerującej na czci obywateli“.

Kropka postawiona nad i! Kropkę tę postawił Sąd Dziennikarski Sąd którego nie może napastować i pisać nań śliną jadawitą zaden korsarz prasowy.

Teraz władze mają głos. Głosu tego domaga się opinia publiczna. A tego głosu lekceważyć nie mogą nawet władze.

Dość szargania i napastowania najzacniejszych i najjojalniejszych obywateli. Dość już ma społeczeństwo tego teroru ze strony piratów tak zwanej prasy rewolwerowej.

Przecież Sąd Dziennikarski wypowiedział słowa, że nigdzie nie spotyka się tego w stosunkach prawowych, co spotyka się w Białymstoku.

Miasto jest pro prostu szargane i kompromitowane przez tę rewolwerową prasę. A dlaczego? Bo oto zeruje tu paru panów, którzy z racji tego, że nikt do tej pory nie oponował, pozwalali sobie i pozwalają na rozmaite szantáže, czerpiąc z tego brudnego procederu dość poważne zyski.

A gdzie są plotki i insynuacje, krzywdzące nie tylko jednostki, lecz nawet korporacje?

Przecież nie dalej jak wczoraj skazano p. Faranowskiego, redaktora „Echa Białostockiego“ na dwa tygodnie bezwzględnie aresztu za napastę na poważną organizację pocztowców.

A przecież nie jest to jedyny wypadek napastki na najlepszych obywateli miasta.

Tu już nie sąd wypowiedział się, że Faranowski winien jest i dlatego skazał go na odciernienie kary za czyn niemoralny — bo napastę na organizację.

Kto, jak nie p. Iwanicki szkalował i szkaluje ludzi najszlachetniejszych, A to, że wymigał się od więzienia za napastę na kapłana katolickiego, zawdzięczać może jedynie okolicznościom.

Co jednak mówią o tym panu oraz o jego pachotkach? Oto mówią zupełnie wyraźnie, że są to ludzie z pod ciemnej gwiazdy!

A taki gagatek z „Ostatnich Wiadomości“? Jakąż ten pan odgrywa rolę w stosunkach prasowych, a jakie ma prawo wypowiedziania zdania o ludziach zasłużonych dla kraju?

Gdzież więc jest ta prasa w Białymstoku o której się tyle mówi? Gdzież są ci dziennikarze?

Owszem, są oni, lecz głos ich gnie w szumie i jargocie rozmaitych grantów. I ginąć będzie do tej pory aż władze nie zrobią tego, co zrobiła z tymi panami korporacja dziennikarska: wyrzuciwszy poza nawias Syndykatu, raz na zawsze zamknęła im drogę powrotu.

To samo winna zrobić władza t.j. wykreślić te wydawnictwa ze spisu wydawnictw uprawnionych do ukazywania się.

Stan dotychczasowy trwać nadal nie może i nie powinien. Sąd Dziennikarski oraz Sąd koronny wypowiedzieli swoje zdania. Opinia publiczna domaga się przecięcia tego wszystkiego, co na białostockim rynku prasowym działo się i dzieje.

Uderzenie w twarz p. Śluckiego w kawiarni „Lux“ przez pokrzywdzonego członka korporacji dzienni-

Na jakie cele obracane są fundusze miejskie

Dokładny schemat preliminarza budżetowego na rok 1936-37

Z dniem wczorajszym preliminarz budżetowy m. Białostoku na rok 1936-37 wyłożony został do wglądu publicznego.

Korzystając z tej sposobności, ilustrujemy poniżej, w jaki sposób miasto zamierza zużytkować swoje dochody, przekraczające kwotę 2 milionów złotych.

Oto dział I wydatków, przeznaczonych na „Zarząd ogólny“ preliminowany w wysokości 381.856 zł. Z tej sumy przeznaczono: na pobyty urzędników 258.229 zł., na pobyty pracowników kontraktowych 19.555 zł., na pobyty innych funkcjonariuszów miejskich 22.553 zł., na diety lawników 4.500, na pobyty członków Zarządu Miejskiego 29.826, na zapomogi 4.000 zł.

W wydatkach rzeczowych tego działu preliminowano: na utrzymanie lokali 7.797 zł., na wydatki kancelaryjne 17.996, na środki lokomocji 3.600, na opłaty 5.000, na diety i wyjazdy 3.500, na prenumeratę pism 1500, na umeblowanie 1000, na obchody, uroczystości i przyjęcia 2.500 złotych.

Dział drugi wydatków, przeznaczonych na utrzymanie majątku komunalnego, preliminowano w wysokości 54.336 zł., z tego na utrzymanie domów miejskich 20.015 zł., hal targowych 13.261, kiosków 1060 zł., i wydatki rzeczowe 6000 zł.

Dział III „przedsiębiorstwa“ obejmuje inną pozycję.

Dział IV, t. j. na spłatę różnych długów preliminowano w wysokości 328.864 zł.

Na drogi i place publiczne, obejmujące dział V wydatków przeznaczono 75.592 zł., z tego na utrzymanie dróg miejskich 54.767 zł. M. inn. na zadrzewienie ulic i placów przeznaczono kwotę 3 tysięcy złotych.

Na plany i pomiary miasta (dział Va) preliminowano 5046 złotych.

Dział VI (Oświata) preliminowano ogółem w wysokości 238.145 zł. Z tego na szkolnictwo powszechne (ilość dzieci w szkołach powszechnych w Białymstoku wynosi 7993 osób) przeznaczono 191.001 złotych, na różne inne wydatki, związane ze szkolnictwem powszechnym 14.744 zł. na prywatno-społeczne szkolnictwo powszechne żydowskie przeznaczono

27.000 zł., na oświatę pozaszkolną 5600 zł., na wychowanie przedszkolne 400 zł.

Dział VII (kultura i sztuka) preliminowano w wysokości 38.406 zł., z społecznych (subwencje dla Tow. Przeciwgruźliczego) 4.800 zł., Miejska stacja opieki nad matką i dzieckiem 18.261 zł., opieka nad niemowlętami (subwencja dla tow. „Toz“) 4.000 zł., kąpanie ubogich 400, ogólne wychowanie fizyczne 25.650 zł., ogrody, parki i zieleńce 12.465 zł., ogród miejski im. ks. Józefa Poniatowskiego 5.259, Park 3 Maja, boisko sportowe i ogród letni w Zwierzynku 6.500, aleje 6.993, utrzymanie biura Działu Wodociągowo-Kanalizacyjnego 16.659, dozór weterynaryjny 5.000 zł., lecznictwo (dopłata do utrzymania szpitali miejskich) 45.444, koszty leczenia ubogich 73.000, koszty przewozu chorych 2.340 i utrzymanie pogotowia ratunkowego 8.000 złotych.

Wydatki na opiekę społeczną (dział IX) zapreliminowano w wysokości 371.785 złotych. Dział ten obejmuje przeważnie subwencje na różne instytucje i dlatego wywołuje zawsze długotrwałą i często niezwykle burzliwą dyskusję na posiedzeniach Rady Miejskiej.

Na poszczególne cele preliminowano w tym dziale: Miejski Zakład Opiekuńczo - Wychowawczy Nr. 1 61.886 zł., Zakład Op.-Wychowawczy Nr. 2 dla dzieci żydowskich 19.392, tow. „Przystań“ na prowadzenie kolonij letnich 6.000, „Toz“ na kolonie letnie 5.000, półkolonie tego na bibliotekę publiczną przeznaczono 18.406 zł. Resztę w kwocie 20 tysięcy złotych rozdzielono w formie subwencji między poszczególne instytucje kulturalne w sposób następujący: Dom Ludowy im. Marsz. Piłsudskiego 500 (200), Teatr Objazdowy 11.400 (12.000), biblioteka żydowska im. Szolem Alejche-

ma 200 (400), budowa Kościoła-Pomnika 3000 (6000) Polski Biały Krzyż 750 (1500 i wreszcie na budowę domów i świetlic ludowych 500 (2000). Cyfry w nawiasach oznaczają kwoty, preliminowane na różne organizacje w poprzednim budżecie.

Na zdrowie publiczne (dział VIII wydatków) preliminowano ogółem 255.885 złotych. Z tego na rozmaite niżej wyszczególnione cele przeznaczono: utrzymanie służby zdrowia 17.719 zł., zwalczanie chorób zakaźnych 2.576 zł., zwalczanie chorób leżnie 3.600, opieka zamknięta dla małoletnich 5.800, zakład i schronisko siostr miłosierdzia św. Wincencego à Paulo 38.690, zakład dla dzieci gminy ewang.-luteranckiej 3.650, żydowski dom sierot „Ezras Jesoj-min“ 15.059, opieka nad sierotami 5.000, dożywianie biednych dzieci 8.000, dom starców w Supraślu 17.019, opiekunowie społeczni 600, ponoc dla eksmitowanych 2.000, pogrzeby ubogiej ludności 1000, inwalidzi pracy 6.200, doraźna pomoc dla ubogiej ludności miasta 9.500 zł., ewakuacja ubogiej ludności 2.500, opieka lekarska nad ubogą ludnością 17.909, utrzymanie ubogich umysłowo chorych w specjalnych zakładach 100.000, żydowski dom inwalidów „Hekdesz“ 10.677, żydowski dom starców 10.677, dom starców ewang.-lut. 2.610, opieka nad zwolnionymi więźniami 1.000, chrześcijańska kuchnia dla ubogich 2.000, kuchnia żydowska 2.000, subwencje dla związków inwalidów wojennych 1.440, udzielanie pożyczek bezprocentowych 900, T-wo Opieki nad psychicznie chorymi 600, dom noclegowy 2.400, Dom Matki Bezdonnej 1.400, utrzymanie biura wypłat zapomóg dla bezrobotnych 7.000 i różne inne subwencje 1.675 złotych.

(Dalszy ciąg jutro)

BAJKI I SATYRY

W sekrecie...

— Czy słyszała pani, że ta... jakże [ją tam?..

Mam ją na końcu języka.. Ot, córka Przytyki, uciekla do Ameryki. — Moja pani! — Przytyki wiadomo, ludzie ładajaki! A czy słyszała pani, że takie Chałopcówny...

Wie pani, te szewcówny z rynku... Takie nabożniści!, A ja dowiaduje się, że ta młodsza, Wicia, co to chodziła do szycia — z domu raptem ginie i występuje w kinie!

— Moja pani Chałopcówny to fraszka... Ale czy pani słyszała, że żona Lu- [kaszka,

tego fryzjera złapała se frajera i, bez wstydu żadnego poszła do niego...

— No, ale ja pani mówiłam w se- [krecie?..

— Ja pani takoz przecież!.

Józef Mayor

Nieszczęśliwy wypadek

Izrael Sztternfeld, lat 15 (Kupiecka 34), przechodząc wczoraj wieczorem przez podwórze przy ul. Giełdowej 9 pośliznął się i upadł tak nieszczęśliwie, że złamał sobie prawą nogę.

Nieszczęśliwego chłopca przewieziono natychmiast do szpitala żydowskiego, gdzie po udzieleniu pierwszej pomocy lekarskiej pozostał na kuracji.

Alkoholik maltretuje żonę

Niejaka Helena Oldziejewska (Nowo-Warszawska 34) złożyła zameldowanie policji, że mąż jej Sabin przychodzi często do domu w stanie pijanym, bije ją i grozi że wyrzuci ją na ulicę.

Zbrodnicze podpalenie

Ubiegłej nocy wybuchł pożar w zabudowaniach Józefa Chomiczkiego, mieszk. wsi Nowosady, gm. Zabłudów. Pastwą ognia padło 8 stodół wraz ze zbiorami. Straty wynoszą 8.260 zł.

Zachodzi podejrzenie, iż pożar ten powstał z podpalenia, którego dokonał Tarasiek Mikołaj ze wsi Doktorce, gm. Zawyki, pow. białostockiego. Przyczyna — zemsta w stosunku do Chomiczkiego za przegranie procesu sądowego.

Popierajcie L.O.P.P.

Akwizytorską pracą mogą zarobić bardzo dużo osoby inteligentne robotne i pracowite. Zgłaszać się do Biura Zleczeń — Kilińskiego 25, godz. 16—18.

Wyrodney brat wypędził siostrę na ulicę

Niezwykle zameldowanie złożyła wczoraj w komisariacie policji Apolonja Stankiewicz, panna, zamieszkała przy ul. Dojnowskiej 6.

Stankiewiczówna opowiedziała, że brat jej Józef z którym mieszkała wspólnie w domu, pozostali w

spadku po zmarłych rodzicach, wypędził ją z mieszkania i mimo jej błagalnych prośb każe jej nocować na ulicy.

Policja wszczęła w tej sprawie dochodzenie.

Sprytny kmiotek nabrał szofera

Do szofera Włodzimierza Jęremowa, stojącego ze swą takówką przy rogu ulicy Stenkiwiczki i Rynku Kościuszki podszedł wczoraj rano niejaki Miron Bobulewicz, mieszkaniec folwarku Koplany, gm. juchnowieckiej, który wraz z trzema swoimi kolegami kazał się zawieźć do piekarni Kisiela przy szosie Baranowieckiej. Po przyjeździe na miejsce,

wszyscy czterej wysiedli, mówiąc że wejdą tylko do piekarni i zaraz powrócą aby pojechać dalej.

Jak wielkie było jednak zdziwienie szofera, gdy jego niezwykli pasażerowie, zamiast wejść do piekarni, zwieli przez pole. Zrozpaczony szofer opowiedział o przykrym przygodzie w komisariacie policji.

CHŁOPCY

wyżej lat 15-tu potrzebni są do ulicznej sprzedaży gaz et. Zgłaszać się z dokumentami; ul. Kilińskiego 8-c do drukarni.

Wszystkie organizacje, stowarzyszenia i związki prosimy o nadsyłanie nam komunikatów które zamieszczać będziemy w Gońcu Białostockim. REDAKCJA

Kino „Świat“ reprezentacyjne Podwójny program

Arcywesoła komedia polska

Parada rezerwistów

Dymsza, Mankiewiczówna, Wälter

Początek godz. 5, 8, 11,15

Fascynujący dramat wszechludzki

Prawo do szczęścia

w rol. gł. JANET GAYNOR

Ceny od 54 gr.

6,30, 9,30

Wszystko jedno

Pan Wincenty Trąbniński spotkał pana Klemensa Buzerskiego i postanowił — „większością głosów” — udać się na jedne półczarnej.
 — Co to będzie? — zapytał pan Wincenty.
 — Nic nie będzie. Zresztą, wszystko mi jedno co będzie.
 — Słyszał pan co o tem, jak go tam zwał, no, że mają palić trupy?
 — E... ja i tak już jestem trup... Niech mnie tam i spalią. Wszystko mi jedno...
 — A co pan powie o tej sterylizacji... Mają niby wycinać niektóre narządy...
 — Niech wycinają. Mnie tam już nie wytną — bo mi tam wszystko jedno...
 — A jak pan się zapatruje na obniżyć pensji?
 — Phi... Mnie tam nie obetną, nie ma z czego — więc mi wszystko jedno...
 — A słyszał pan, że w Sejmie mają postanowić, żeby nie było uboju koczarnego? I że Żydzi protestują przeciwko tej ustawie?
 — A co mnie to obchodzi? Niech zabijają, jak chcą. Ja nie mam bydła na ubój, mięsa nie jadam, bo mam chorą wątrobę — i wogóle wszystko mi jedno.
 — A do jakiej grupy politycznej pan obecnie się zalicza?
 — Do żadnej. Ja się, panie, nie bawię w politykę, mam tego dosyć — i wogóle jest mi wszystko jedno...
 — A jak kochany pan zapatruje się na tę poradnię świadomego macierzyństwa?
 — Jakiego? Świadomego? Panie, co mnie to obchodzi — moja żona jest już po pięćdziesiątce — to się razić nie potrzebuje. A ja — tenbaudziejnie — no, to mi wszystko jedno.
 — A jakiego zdania jest pan o Hitlerze?
 — No, wiem, że ma gwałtowny charakter i Żydów pędzi... Ale co mnie to obchodzi.
 — A jak pan myśli o wojnie w Abisynii?
 — Ano biją się — nie więcej. Ja tam nie pojedę. Pieniądzy im nie poślę. Naftę nie mam, bo palę elektrycznością — to mi wszystko jedno.
 — A co pan myśli o Mussolinim?
 — Nic nie myślę. Niech on sam o sobie myśli. Wojnie grozi, mowy wyciska — a mnie jest wszystko jedno...
 — A co też pan, panie Klemensie.

Rękopis pisarza wykrywa zbrodnię

Policja australijska w mieście Sydney stanęła przed tajemniczą zagadką, kto zamordował młodą piękną wdowę Sylwię Crazier? Znalezione ją matrawą w jej wspaniałej willi, a na stoliku obok nieboszczki leżał list następującej treści:
 „Do moich przyjaciół! Niech nikt mnie nie oplakuje. Umieram dobrowolnie wskutek zażycia trucizny. Życie jest dla mnie ciężarem, śmierć wybawieniem, odkąd Horacy, który był jedynym sensem mego istnienia, opuścił mnie. Przebaczam mu, niech nikt go nie potępia. Niech Bóg zlituje się nad moją duszą. Nieszczęśliwa pozdrawia wszystkich—Sylwia”
 Piękna, młoda kobieta uchodziła za egzaltowaną, a jej poróżnienie się z pisarzem Horacym Robertsonem, dla którego zerwała z całym towarzystwem, było znanem. Orzeczenie lekarza sądowego brzmiało: „Samobójstwo w następstwie zażycia ciekawki wskutek zachorzenia umysłowego”
 Horacy Robertson przyjął wiadomość o tem nieszczęściu z objawami prawdziwego wstrząsu. Oświadczył on, że teraz bardzo żałuje, iż niesterczy na zazdrość Sylwii zmusiła go do zerwania. Później dowiedziano się jednak, że Sylwia ubezpieczyła się na 30 000 funtów i to na rzecz Robertsona. Opinia publiczna uspokoiła się jednak — ale nie towarzystwo ubezpieczeń.
 Robertson był wcale poczytnym autorem nowel kryminalnych, ukazujących się w tamtejszych magazynach
 myśli o tej zmianie klimatu?
 — To jest niby czego?
 — No, że było ciepło aż do dziś — i tu nagle mrozy.
 — E, panie, co ja na to poradzę? Zimno, czy ciepło — wszystko jedno. Ja mam szubę, ciepłe mieszkanie — to niech się tam wali, pali, zalewa, mrozi — mnie jest wszystko jedno...
 Pan Wincenty nie mógł dogadać się z panem Klemensem.
 Na odchodnym zadał jeszcze jedno pytanie:
 — Czy pan płaci za kawę?
 — Mogę ją zapłacić. Wszystko jedno. Tylko, że nie wziąłem ze sobą pieniędzy.
 — Więc tym razem nie wszystko jedno, panie Klemensie.
 — E, wszystko jedno... — Ja zapłacę innym razem. To wszystko jedno...
 Kor - kor.

Dyskretnie stwierdzono, że pędził on żydnie bardzo rozrzucone i jest bardzo zadłużony Celem wyjaśnienia prawdziwego związku między śmiercią Sylwii a planami Robertsona, wydano go do zdolnego detektywa.
 W jakiś czas później nastąpił w nowo nabytej willi Robertsona świeży kamerydnier. Był on taki zdolny, że stał się wkrótce faktotum literata. Naturalnie nie kto inny, jak tylko detektyw Fred Bickfield. Korzystając z nieobecności swego pana, postanowił dokonać poszukiwań. W jednej z tajnych skrytek znalazł rozrzucone kartki manuskryptu, które były fragmentem powieści. Bohaterzy powieści zwali się Horacy i Sylwia. Powieść urwała się właśnie w tem miejscu, w którym Sylwia, po kłótni z Horacym, chce popełnić samobójstwo przez otrucie i siada, aby napisać list pożegnalny. Podczas gdy większa część manuskryptu wykazywała pismo Robertsona, koniec był widocznie pisany przez Sylwję.
 „Służący” oddał manuskrypt bezwzględnie policji, która Robertsona natychmiast aresztowała. Gdy mu pokazano manuskrypt powieści, Robertson zbladł Drżąc na całym ciecie, zapewnił o swej niewinności i twierdził, że z Sylwją na dwa tygodnie przed śmiercią już się nie widział. Ale Bickfield obalił to twierdzenie. Dostarczył on świadka w postaci farmera, który widział Robertsona, wychodzącego z willi krytycznej nocy.
 Nie pozostało nic innego, jak się przyznać. Oto, jak wyglądał plan zbrodniarza: Niejpięknie skłonny Sylwję aby z rąk zbliżającego się ślubu z nim ubezpieczyła się na życie. Potem sprowokował kłótnie z nią, która piekna w wdowę doprowadziła do rozpęta. Przez dwa tygodnie się nie pokazywał i tymczasem pisał powieść. Potem telefonował do Sylwii, twierdząc, że chce się z nią przeprosić, obiecał u-

szczęśliwionej, że ją odwiedzi, ale równocześnie namówił ją, aby dała służbiu w tym dniu wolne. Przybywszy do niej, pokazał jej manuskrypt, który miał być „literackim pomnikiem ich wspólnej miłości”. Sylwia była bardzo wzruszona, poczem prosił ją, żeby pisała dalej pod dyktandem. Gdy doszło do wstrząsającego listu pożegnania bohaterka się z litości nad urojoną bohaterką — nie wiedziała, że ona nią jest. Wkrótce spożyty wspólny podwieczorek. Korzystając z nieuwagi Sylwii, Robertson wyspał jej do potrawy ejkanki. List, który jego ofiara ma napisać, wyciął z kartki powieści i zostawił na stoliku.
 Robertson pochodzi z dobrej angielskiej rodziny, ale ma za sobą już liczne nieładne sprawy. Ta ostatnio położy kres jego życiu. Został skazany na śmierć.
Ważna zapałka
SPOWODUJĄCĄ NAWALĄ MATERJAŁU REAKCYJNEGO, DAJSZY CIĄG „WAŁKI Z CARATEM” UKAŻE SIĘ JUTRO.

FRASZKI

Mówię, że kryzys, wprost wręcz odwrotna, ruch jest, jak nigdy, drń w intereso, krudną i grabią, mordują, palą, w zaułkach miasta, pośród drzew w lesie.
 Klóca się, biją po łbach, po busz, skaczą do oczu sobie ludziska, i gdzie tu kryzys, toż żyte teras całą fontanną zlawisk wytryska.
 (Głód)

Zużyte autobusy

Mieszkańcy dzielnicy Belwederskiej i Sielerskiej skarżą się na usterki w kursowaniu autobusów na linii „P”. Łącząc się p. Zbawiciela z temi dziełniami. Mianowicie coraz częściej psują się wozy na tej linii, co powoduje dłuższe odstępy w ich kursowaniu, do

chozące do pół godz.
 W ub. tygodniu wypadki takie miały kilkakrotnie miejsce, narażając pasażerów na stratę czasu, a przedsiębiorstwo na straty materialne, gdyż w międzyczasie mieszkańcy tych dzielnic musieli odbywać wędrowki pieszo.

Turniej zapaśniczy

Otwarcie turnieju mistrzów
 Cyrk zapelnila wczoraj publiczność, która entuzjasmuje się zapasami. Spotykają się starzy bywalcy, nie opuszczający ani jednego wieczoru.
 W czasie prezentacji, galerja starych znajomych atletów wita życzliwie jeden Mroa, znany z awanturniczego usposobienia zostal z miejsca wygwizdany.
 Przebieg walk był następujący:
 B. mistrz Polski w walec amatorskiej Skrodzki, spotkał się debiutując jako zawodowiec, z tak poleźnym przeciwnikiem jak Leskinowicz to też już w 4 minucie leżał na obietkach.
 Dobry dzeń miał uciestny Lubusko, który przez 18 minut, bawił publiczność w walce z Langerem.
 Brutal Mroa, dzięki taktyce, niedozwolonych chwytów zdolal wywależyć remis w spotkaniu z abisyńskim atletą Lonioem, mimo wielkiej przewagi technicznej i siły muryznu.
 Robotniczy mistrz Niemiec Knempfer znaca nie się zmienił na korzyść, swą doskonałą formą, pokazał w walce z Naberem, którą rozstrzygnął już w ciągu minuty.

BOGDAN JAXA-RONIKIER

22)

BEZROBOTNI

KRÓLESTWO TROSKI

W rogu przy drzwiach w głębi stał duży parawan. Nagle z-za niego zbliżyła się do Waclawa jakaś kobieta z czemś w ręku i, podszedłszy, nachyliła się nad chorym, żeby mu zmienić mokry okład na głowie. Coś dziwnie delikatnego i miłego powiało z tego szablonowego zabiegu nieznanej samarytarki.
 Szeroko otworzył oczy, przyjrzał się i poznał: to była Paszkowowa! Jej oczy dzickie, te usta, które z pewnością nie umiały jeszcze całować, i ta idealna kobiecość w ruchach i w wyrazie twarzy. W jednej chwili z wrażeń wyzdrowiał.
 — Gdzie ja jestem? — szepnął, zwracając na nią pełne zachwytu spojrzenie. Jeszcze nie był pewien, czy to nie wizja, która mu się lada chwila rozwieje. Truchlił na myśl, że ona mu może zaraz zniknąć. Ale nie.
 Zarumieniła się lekko i uśmiechnęła dobrotnie. — U nas na Ogrodowej — odparła cicho. — Mąż mój pana tu przyprowadził nieprzytomnego, alkohol panu zaszkodził. Towarzystwo mego męża jest niebezpieczne. Położyliśmy pana na wolnym łóżku...
 W tejże chwili z-za parawanu rozległ donośny, choć niewyraźny głos pijaka:
 — Maryna! A co? Obudził się? A ty się znowu z nim cackasz? Djabli go nie weźmą. Wódka mu bije w nos. Wracaj, psia krew, mam ci coś do gadania... Cholera z tą kobietą!
 Paszkowowa drgnęła wstecz, jakby odejść chciała. Waclaw uchwycił jej rękę i z ciężą pocałował. Musiało być w tym pocałunku coś więcej, niż zwykły wyraz wdzięczności, bo kobieta przedko cofnęła rękę i zaraz oddaliła się za parawan.
 A tam głos męski हुआ dalej:
 — My go trzymać będziemy i usmiechnęła dobrotnie. — U nas na Ogrodowej — odparła cicho. — Mąż mój pana tu przyprowadził nieprzytomnego, alkohol panu zaszkodził. Towarzystwo mego męża jest niebezpieczne. Położyliśmy pana na wolnym łóżku...
 Nastąpiła cisza, ale na krótko.
 Zelazne łóżko, na którym leżał Waclaw, zajmowało uprzywilejowany kąt suterenu w rogu na prawo od wejścia pod oknem na ulicę. W takim samym kącie, ale na lewo, stało drugie łóżko, drewniane, starościwiekie, ogłome, przepaściste, tak zapchane śpiąciami, że nie sposób było rozróżnić, ile ich tam było i kto to

taki. Teraz nagle coś się tam poruszyło w jedną, drugą stronę. W trzecią. Podniosły się dziecinne głosy, nierówne, mażące się, utyskiwanie, rwe.es, i z-pod góry rozmaitych gałganów zaczęło niemrawo wypełzać kilka nawpół nagich dziewczyn... jedna, dwie, trzy, cztery, w wieku od lat 14-u w dół, brudne, krzykliwe i odrazu suterena napełniła się ich niesforną ruchliwością i gadaniem bez przerwy.
 Waclaw patrzył na to z ciekawością, przetykaną wstrętem. Co to jest? Obrzydliwość? Cygańska buda, czy co? Kto to?..
 Jednocześnie na trzecim łóżku, stojącym zaraz przy wejściu w kącie na lewo, naprzeciw parawana, zasłaniającego na prawo, kąt czwarty, zaczęło też coś postękiwać i poziewać — dwoje starszych ludzi. Charakterystyczne, że nie nie mówili ani do siebie, ani do nikogo, tylko patrzyli na wszystkich i wszystko zpodobła i w milczeniu zaczęły oboje dyskretnie wstawać, starając się, by na nich jaknajmniej zwracano uwagi.
 Ale Waclawa uwagę pochłaniał głównie parawan, stojący u niego prawie w nogach, za którym rozmaite szelesty zdradzały kobiecą gospodarkę, a lekkie trzaski — rozpalanie się ognia pod blachą.
 Pojawiła się Paszkowowa, zaraz podeszła do Waclawa. — Jak się pan czuje? Napiły się pan pewnie herbaty... Esencja jest, ale — tu dodała ciszej — cukru nie mam.
 Jej przytłumiony głos wydał się Szczurowi dziwnie melodyjnym.
 — Bardzo pani dziękuję i przepraszam za kłopot... Zaraz wstaję i wychodzę. Już mi dobrze. Aż mi wstyd, że mogłem się tak upić. Nigdy wódki nie pijam. — I naraz przyszła mu myśl. — Mąż pani wspominał, że mógłbym tu zamieszkać, o ilebym miał pieniądze... Będę miał... mam... To łóżko wolne?
 — Wolne. Właśnie parę dni temu stąd zabrała nam jednego sublokatora policja. Robotnik, dobrze zarabiał, płacił...
 — Jak też płacić będzie... — wstawił przedko Waclaw.
 — Nie o to chodzi, proszę pana... Wiem, nie wątpię, a mówię ogólnie... To był podejrzany człowiek. Znaleźli tu pod jego łóżkiem w skrzynce jakieś zabronione papiery.
 — Może powróci?
 — Nie... a choćby... Poszedł, stracił miejsce... I on nie wróci, mówił mi wczoraj dzielnicowy... to jakaś niebezpieczna ryba, lepiej, że go nie będzie... Tylko czy pan wśród tylu ludzi wytrzyma? Bo to jeszcze nie wszyscy... Brak matki tych dziewczyn i jej syna... — to ostatnie słowo wymówiła Paszkowowa jakby z pewnem wahaniem... — Zieleniarka, więc całą noc skupują jaryzyny, a śpią trochę popołudniu... Ale co panu jest? — zawołała, uważnie spojrzawszy na Szczurę, który zbladł nagle i rzucił się niespokojnie na łóżko. — Pan jeszcze nie jest zdrow i wstawać nie może...
 — Nie... zaraz... — on na to i oblał się zimnym potem.
 Leżał prawie ubrany, bo tylko bez kurtki i butów, i właśnie

przypomniał sobie, że w wewnętrznej kieszeni kamizelki miał schowane 170 złotych, reszta z owych 200-iu, 100-u od adwokata i 150-ju od kuzyna... Kieszon była pusta. Zbladł kieszonki w spodniach — niema! Chwytał za kurtkę, którą był przykryty, przesuwał ją — pieniędzy ani śladu!... A dobrze pamiętał, że je miał przy sobie, on się z nimi nigdy, nawet na noc, nie rozdawał, i przecież ostatni raz w knajpie, pamiętał, płacił z nich rachunek, kilkanaście złotych.
 Rozpaczył... Zgubił, albo go okradli. I co teraz? Gdzie ich szukać, co robić, żeby je odnaleźć?..
 — Co się stało? — spytała Maryna, zauważywszy nerwowe ruchy chorego na łóżku.
 — Pani! — zawołał ten. — Boże mój! Przepadły mi pieniądze, wszystkie pieniądze!.. Co ja teraz pocznę?
 — Jakos to będzie, niech pan nie rozpacz... Zaraz... pieniądze? Niech pan poczeka, zaraz wrócę! — I jak stała, wybiegła z suterenu na ulicę.
 Wróciła w jakąś godzinę, zgarbiona, przybita, jak po wielkiem nieszczęściu. Cicho podeszła do leżącego jeszcze na łóżku bezradnie człowieka.
 — Panie... Muszę wam powiedzieć... Mój mąż — tu głos jej się zalamal — siedzi w knajpie i ma jakieś pieniądze, a nie miał ich wczoraj... Płaci, funduje... Panie... On musiał... Jakie to straszne!... — zaskalała. — Chciałam go stamtąd wyciągnąć, nie dał się, uderzył mnie... On to wszystko wyda. Trudno!.. Niech pan idzie, ratuje resztę pieniędzy, póki czas...
 Waclaw, bezradny, leżał dalej. Zamarł i nie czuł w sobie siły nie tylko do jakiegokolwiek akcji, ale żeby się choć ruszyć z miejsca.
 Więc okradli go... jej mąż! I co teraz? Udać się na policję? Jak to zrobić? Czy to pomoże? Jak on dowiedzie, że tamtego gotówka jest jego? I tylko w nią, w tę biedną kobietę, uderzy. Nie! Naraz uczył ukłucie w serce: nie ma pieniędzy, nie będzie mógł tu u nich, jako sublokator, pozostać.
 Ona jakby czytała w jego myślach.
 — Nim pan dobiere się do niego, gotów już nie mieć ani grosza przy duszy. Znam go... nikt tak szybko, jak on, nie um'e tracić tego, co ma w kieszeni. Pani! Jakby pan nie mógł odebrać pieniędzy od niego, ma pan tu u nas mieszkanie, póki... póki nas stąd nie wyrzucą — dodała ciszej.
 W tej chwili Waclaw natknął się na dwuzłotówkę, którą wyczuł w kieszeni od kamizelki, zabłąkaną za zegarek.
 — Pani! Myle się... Ja pieniądze nie zgubiłem, są, a oto za-datek na komorne — i podał jej znalezione ostatnie dwa złote.
 Pierwszym odruchem chciała nie przyjąć monety, ale w tejże chwili wpał z hałasem jej mąż, zupełnie pijany, więc odeskoczyła od Waclawa i dwuzłotówka upadła na podłogę.
 Paszko odrazu wszczął awanturę.
 (d. c. n.)